

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, судије Мирјане Грубић, члана већа те судија поротника Милана Добријевића, Вељка Јстрбца и Стане Бабић, у кривичном поступку против окр. ГАЈЕША ТЕОДОРА, због извршења крив. дела убиство на мах из чл. 48. КЗ РС и крв. дела неовлашћеног држање ватреног оружја и муниције из чл. 33. ст. 1. Закона о оружју и муницији РС стављени су му на терет оптужнициом Окружног јавног тужиоца у Београду Кт.бр. 351/00 од 22. 6. 2000. године прецизираној на јавном, главном претресу 17. маја 2001. године, након одржаног јавног и главног претреса у присуству окривљенога, његовог браниоца адв. Зорана Стојковића, заменика ОЈТ у Београду Драгољуба Станковића 17. 5. 2001. године донео је и истога дана јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Окр. ГАЈЕША ТЕОДОР, са надимком [REDACTED] од
оца [REDACTED] и мајке [REDACTED] рођ. [REDACTED] рођен у [REDACTED]
[REDACTED] са пребивалиштем у [REDACTED]
[REDACTED], држављанин [REDACTED], [REDACTED], завршио [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
води се у [REDACTED] а, са [REDACTED]
о [REDACTED]

КРИВИЋ

Што је:

Дана 16. маја 2000. године око 17,30 часова
у Калуђерици [REDACTED] у моторном

возилу марке "Лади 80" лимио живота оштећеног [REDACTED] на мах, доведен без своје кривице у јаку раздраженост гешим вређањем од стране убијеног који му је непосредно пре тога говорио "ничко једна донеси паре, размишљај за ресто паре - ти ћеш да ми пушиш, јабаћу ти жену, а онај главоња ће ти силовати децу, а ти и твој син [REDACTED] ћете бити мртви, на тај начин што је на лице места дошао заједно са оштећеним његовим возилом, изашо из возила, ушао своју кућу са ормана у предсобљу узео пиштољ "Застава" М-7,65 мм, фабрички број Ц-[REDACTED] који је држао без одобрења надлежног органа, репетирио исти, вратио се до оштећеног и у његовом правцу испалио осам хитаца погодивши га у пределу десне бочне стране врата, десне бочне стране грудног коша, десног рамена и десне надлактице, услед чега је код оштећеног због задобијених повреда у виду прострелине срца, аорте плућа, јетре, желуца и црева наступила смрт,

- чиме је извршио кривично дело убиства на мах из чл. 48. КЗ Републике Србије,

За које му суд на основу цитираних законских прописа и одредби чл. 3, 5, 33, 38, 41. КЗЈ утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 4 (четири) месеца,

Као и једно кривино дело неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из чл. 33. ст. 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије,

- за које му суд на основу цитираних законских прописа и одредбе чл. 3, 5, 33, 38. и 41. КЗЈ утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци,

По суд окривљеног на основу наведених законских одредби и прописа чл. 48. КЗЈ

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 4 (ЧЕТИРИ) ГОДИНЕ И 8 (ОСАМ) МЕСЕЦИ.

Окривљеном ће се у изречену казну рачунати време проведено у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Кт.бр. 390/2000 од 17. 5. 2000. године а који се окривљеном рачуна од 16. 5. 2000. године када је лишен слободе до 17. 1. 2001. године када је притвор према њему укинут.

Окривљени се обавезује да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 19.000,00 динара (на име обавезног вештачења и приступа вештака на главном претресу), а на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде под претњом принудне напалте у смислу чл. 95. и 98. ЗКП-а.

Оштећени се упућују на грађанску парницу у смислу чл. 108. ЗКП-а ради остваривања имовинско-правног захтева.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом Окружног јавног тужиоца у Београду Кт.бр. 351/00 од 22. 6. 2000. године, а прецизираној на јавном и главном претресу 17. маја 2001. године, окривљеном Гаћеша Теодору, стављено је на терет извршење кривичног дела убиство на мах из чл. 48. КЗ Републике Србије и кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из чл. 33. ст. 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, извршених на начин, време и место ближе описаним у изреци ове пресуде са предлогом да га суд огласи кривим и казни по закону.

У својој одбрани изнетој на јавном главном претресу као и у поступку пред истражним судијом окривљени је навео да се он са покојним [REDACTED] познавао отприлике шест до седам година пре критичног догађаја, да су се упознали као таксисти јер су обављали ту делатност обојица с тим да је окривљени радио у [REDACTED] где је и покојни [REDACTED] и након тог познанства су се виђали без неког посебног дужења.

Међутим, пре три године, окривљени је постао сувласник [REDACTED]
а касније и директор. У међувремену пок. [REDACTED]
[REDACTED] је из [REDACTED] таксија прешао у [REDACTED] таксији али
је у тренутку када је окривљени постао сувласник он отишao
и учланио се у "Макси" такси. Прво интензивније друштво
њихово почело је на свадби њиховог заједничког пријатеља
[REDACTED] када су почели чешће да се виђају
и друже а у последњих годину дана почели да раде и неке
заједничке послове, а наиме окривљени навео да је он поред
посла који је обављао одређене суме новца давао на камату
људима што је чинио и пок. [REDACTED] Дешавало се објаснио
је он даље да у одређеним ситуацијама када би неко од њих
трећем лицу позајмио новац, су се представљали да је овај
други зајмодавац како би могли успешније да поврате новац
јер су сматрали конкретно да је лакше да окривљени позајми
новац да се представи као да су то паре покојног [REDACTED]
јер се углавном радило о пријатељима окривљеног да би их
тај пријатељ конкретно пре и уз већу обавезу вратио зајмодавцу
с тим да се и обрнуто дешавало. Њих двојица међусобно нису
имали никаквих сличних комбинација и међусобних давања тако
да у том погледу није било проблема. Последњи посао који
су урадили заједно даље је навео окривљени био је са извесним
[REDACTED] коме су заједнички позајмili средства укупно
25.000 немачких марака са месечном каматом од 8% а на период
од годину дана који је новац предат 28. априла 2000. године
с тим да је од тог износа било 18.000 марака власништво
окривљеног а 7.000 је уложио односно позајмио [REDACTED]
Новац је предао окривљени поменутом човеку и представио
као да је целокупан износ његов јер га је тако замолио покојни
[REDACTED] у жељи да тај човек зајмопримац [REDACTED] не
сазна да је [REDACTED].000 марака с тим да, нису сачињавали
никакву признаницу и у том смислу такође није било никаквих
проблема. Ана 16. маја 2000. године, у просторији "Пинк"
таксија ул. Учитељска бр. 60. дошао је сада пок. [REDACTED]
сам а пошто су се претходно чули телефоном, рекао окривљеном
да је купио ауто марке "Ауди 80" 1993. године па су чим
је [REDACTED] дошао до канцеларије сишли да погледају ауто
на инсистирање окривљеног а затим се вратили у канцеларију
па пошто је ту било још неких других људи, [REDACTED] према
речима окривљеног инсистирао, да се одвоје и буду сами у
канцеларији секретарице што је он прихватио тако да је почeo
разговор само између њих двојице за време док је канцеларија
била отворена према једној канцеларији где је седео његов
зат иначе сувласник "Пинк" таксија [REDACTED] а у
другој просторији, која је одвојена од његове једним танким

лесонитом седеле су радице које су видије како диспонираше и то ██████████, сестра окривљеног ██████████ и још једна девојка по имениу Сташа.

Када су се даље одвојили започели су разговор ██████████ је окривљеном почeo да прича нешто у смислу како је окривљеном добро кренуо посао, па се достра разгранао у послу, помињао по речима окривљеног и некакве станове које окривљени градио које је требало да прода и углавном му набацивао неку тему која је била помало чудна окривљеном да би за теренутак прича била прекинута наиласком једног радника окривљеног а даље настављен разговор тако што су прешли у канцеларију окривљеног и били потпуно сами.

У том тренутку је окривљени питао ██████████ шта је са ██████████ који треба да потпише признаницу о напред поменутом позајмљеном новцу од 25.000 марака, на шта му је он рекао да треба сад то да пусте на страну јер имају прече ствари да причају а када га је окривљени питао шта је то прече о чему треба да разговарају пок. ██████████ је буквално рекао: "У овом послу треба да буде добро и теби и мени и њима" окривљени га је питао шта то значи да му објасни а он је поновио опет да се окривљени доста разгранао у послу и раширио да је дошло време да почне да плаћа "заштиту". У том тренутку је окривљени почeo грубље да реагује на њега у смислу што је почeo гласније да прича питајући га да ли је свестан шта изговара, да ли је луд и да ли то он хоће да представи да окривљени треба да плаћа рекет на шта му је покојни ██████████ поновио да треба да учини што му каже, а једноставно да му спреми 20.000 марака. Даље је по речима окривљеног он ██████████ објаснио да новаца нема али је овај и даље инсистирао говорећи да паре морају да се нађу, говорећи му претходно да он добро познаје породицу окривљеног да зна његово троје деце, где се они крећу и да води рачуна, да може свашта да се деси, да му се неко дете не врати кући. У том тренутку је окривљени покушао да разувери покојног ██████████ у овој његовој причи и убеди га да новаца нема и да се једноставно мани тог уцењивања и да не треба да се он бави његовом децом и да уопште не треба да се упуштају у то обзиром да и покојни ██████████ има децу међутим пок. ██████████ је и даље био упоран у томе да окривљени мора да створи те паре.

Иначе, за време овог разговора окривљени објашњава, није видео код пок. ██████████ никакво оружје, обзиром да је овај имао некакву широку мајицу.

Даље је објаснио да, имајући у виду предње које је [REDACTED] изговарао у погледу његове деце, му је стапило у глави била та слика па је одлучио у једном тренутку да крене што је покојни и тражио према својој кући да му да новца што има а знао је да код куће има 3.800 марака, па су изашли из просторије "Пинка" дакле његове фирме, дошли до возила и пре уласка у возило још једанпут почели да причају о рекетирању на којем је инсистирао пок. [REDACTED] јер је окривљени још једанпут инсистирао да овај престане са причом о томе и да га тера да иде кући по новац те да не праве зло један према другом, међутим, пок. [REDACTED] је понављао да је он рекао шта има и да окривљени треба да буде свестан шта ће му се десити (мислећи на децу и остале претње) па је онда окривљени сео у возило којим је управљао пок. [REDACTED] те су кренули тим његовим Аудијем. Одмах је окривљеном било чудно јер је добро познавао град као таксиста и место где он станује којим то улицама пок. [REDACTED] вози јер су то биле неке неуобичајене улице за пут који води ка кући окривљеног дошли су у тој вожњи до капије Београда где је [REDACTED] стао поред једног Аудија који је био панчевачке регистрације чијег комплетног регистарског броја не може да се сети окривљени осим што се сећа да је у том возилу био један младић врло крупан када је пок. [REDACTED] отворио стакло са своје стране и том младићу рекао за њега "То је [REDACTED] на шта је тај младић одговорио "Проверено је, жена и деца су му код мајке" и додао да када [REDACTED] узме паре да дођу заједно у галерију. Након тога кренули су тј. наставили пут ка кући окривљеног а уз пут окривљени наводи отпочео поново причу са [REDACTED] о томе шта он све чини када му је овај понављао да може своје дете да нађе "овако и онако" једноставно му дајући до знања да му је угрожена породица у првом реду деца и супруга. Врло се по речима окривљеног, тешко остећао у тим тренуцима, једноставно је био у једном шоку и страху и задњи километар до доласка до куће престао је и да прича са пок. [REDACTED] јер су му у глави само били деца и ове упућене претње. Дошли су возилом до куће окривљеног а када су били испред саме куће окривљени је изашао из возила ушао у своју кућу с тим да нико од чланова породице није био унутра јер му је супруга са децом била заиста код своје мајке, а таше окривљеног у ул. [REDACTED] у [REDACTED] те је окривљени дошао до витрине где му је стајао новац и то поменутих 3.800 марака. На истом месту налазио му се и пиштолј "Застава" М-70 те окривљени се сећа и зна да је узео новац и пиштолј у руке и претпоставља да га је репетирао

у кући. Једноставно је био клекао у самој кући и тада осетио да га пробија зној, нека језа, осећао се дosta тешко, спољу је бубњало у глави, просто није знао шта да ради. Не зна да ли је у шаржеру било 8 или 7 метака али углавном изашао је из куће кренуо према возилу према отвореним вратима која је оставио отворена када је изашао из возила које је и даље радио (био упаљен мотор) и не може да објасни како и колико хитаца је испалио али је то учинио јер се гледано из угла када је давао исказ код истражног судије не сећа детаља осим да је чуо пуцње јер се налази у неком посебном психичком стању тако да не може да се изјасни како је објаснио код истражног судије колико хитаца је испалио према покојном [REDACTED]. Након тога видео је само да је возило кренуло уназад и чуо тресак јер је у том кретању возила уназад врата од сувозача која су била отворена њега су закачила и он је опет поклекнуо али је возило наставило да се креће ударило у ограду од куће до комшије поред пута. Након тога се појавио кум окривљеног иначе милиционер ради у МУП-у Србије који се зове [REDACTED] који га је питао шта се десело тачније шта је урадио када му је окривљени предао пиштољ и рекао да га води у станицу милиције да му чува жену и децу па га је кум и одвезао у станицу милиције у Калуђерици. Саслушан током истражног поступка окривљени навео да је последњих седам дана пре него што се ово десило имао малтене свакодневне претње које су биле уперене у смислу да мора да плаћа рекет јер је дошло време за то а које су све биле упућене телефоном у вези којих претњи се једанпута жалио свом пријатељу [REDACTED] такође таксисти. На посебно питање је окривљени такође изјавио да када је са пок. [REDACTED] био у возилу и када су се кретали према његовој кући, да он уопште није ни помишљао да га убије или пак зло некако учини њему већ једноставно размиљао о својој деци шта може њима да се деси а имао је намеру да му преда сва онај новац који је имао код куће поменутих 3.800 марака. Иначе, пок. [REDACTED] није говорио ко су ти људи којима треба да се да новац, поготово ко је онај младић из аутомобила "Ауди" кога су срели код капије Београда и који је рекао да после треба да се нађу "Галерији". Није му ни познато шта је означавала та реч "Галерија" тј. да ли је требало да се нађу у кафићу, ресторану или неком другом објекту с тим да је објаснио да му је покојни [REDACTED] говорио у случајевима немогућности наплате неког од дуга који су они давали да он име неку јаку екипу из Панчева и Банатског Брстовца али није помињао њихова имена.

Понављајући своју одбрану на јавном главном претресу окривљени је понављајући своју одбрану из истражног поступка напред цитирану, додао и то да када је постао директор "Пинк" таксија, и повећао чланство на неких 400 чланова поготову последњих годину дана је долазило до интензивнијих претњи, најпре њему, као и породици преко мобилног телефона и у фирми а касније на кућну адресу односно кућни телефон, у том смислу објашњавајући један догађаја из децембра 1999. године, пред саму Нову годину када је дошао кући и затекао трогодишње дете, а супругу како разговара телефоном и чује њене речи "Треба да нас оставите на миру" и схватио да ћој неко прети. У том тренутку га супруга није препознала ни њега ни дете, а касније ни своје родитеље који су у међувремену били стигли јер је била у једном тешком стању један или два после тога када се повратила. Није се изјашњавала о томе како је текао разговор са тим лицем али је он схватио да се ради о некој претњи да би касније појаснио и један догађај из фебруара месеца 2000. године када је требало да уплати одређени износ новца за телефоне и то око 840.000 динара те да му је један дан пре извршења те уплате опет телефоном речено да то случајно не уплаћује, већ да му бити сутрадан јављено коме тај новац да преда али да он то није послушао већ се некако смирио и новац уплатио тамо где је његова фирма и имала обавезу да га уплати а то је у Служби друштвеног књиговодства. Сви гласови који су му били телефоном упућени као претња су били притајени тихи и он је покушавао да сузи, наводи даље окривљени, круг људи на које би евентуално могао да посумња као претиоцима наводећи да је један од тих гласова који се јављао у неколико наврата био мушки глас који није могао добро да изговори слово "р" што је иначе био случај и са пок. [REDACTED] Међутим, он и [REDACTED] су се дugo знали и били у добрим односима после тих разговора и претњи телефоном никада пок. [REDACTED] није предочавао те разговоре сматрајући да су они ипак само пријатељи. На главном претресу окривљени појаснио још и њихов однос у пословном смислу наводећи да нису радили неке посебне послове али да је било неких испомоћи у новчаном смислу тако што је он некада позајмљивао новац [REDACTED] и обрнуто наводећи да је био тако добар пријатељ са [REDACTED] да је ишао код њега кући чак и у његову викендицу.

На питање суда да објасни да ли му је икада пре овог догађаја покојни [REDACTED] претио окривљени навео да је у априлу месецу 2000. године када су нестале неке паре из сећа његове фирме окривљени дао списак људи Градском СУП-у које је сматрао да знају да он има новац и где стоји па је на том списку био између осталих и пок. [REDACTED] Тачније

што је око трећи списак. После тога разговарао је са [REDACTED] а овај му је рекао да уколико је то обијање учинио неко фактички без оштећења сећа тако професионално да је то неко из Службе државне безбедности али да како је даље прокоментарисао тај догађај по речима окривљеног је [REDACTED] навео че то да, окривљени мора да схвати каква су времена тачније наводећи "матори мораши да схватиш да ко нешто ради и зарађује у овом граду мора да плати и заштиту". Међутим тога дана када је изговорио ове речи наводи окривљени оне нису биле упућене у смислу неке претње.

На питање суда окривљени је навео да не може тачно да определи колико је пута заједно са пок. [REDACTED] давао некоме новац на камату објашњавајући да се он бави неким другим пословима и улагањем новца у дуге ствари али да је у појединим ситуацијама давао и новац на камату.

Касније дакле од априла 2000. године наводи у својој одбрани даље окривљени, долази до учесталијих претњи и њему и његовој породици а у једном наврату је био чак и његов такси возач [REDACTED] који је чуо да му је прећено и када је окривљени у том тренутку рекао да не жели да даје никакве новце никоме тачније да не жели да плаћа заштиту и да треба да га оставе на миру чак је чувши такав одговор окривљеног тај његов радник таксиста прокоментарисао "нек ти је Бог у помоћи".

Саме претње су на окривљеног како он казује утицале јако тешко у том смислу да се много уплашио и осећао велики страх тим пре када му је овај колега који је чуо напред цитиране претње рекао да треба да пази шта ради и да ово "није зезање". Међутим ове претње окривљени никоме није пријављивао у СУП-у али је разговарао са одређеним људима из ове службе који су му говорили да уколико сто посто није сигуран ко му прети и остало да је боље да не пријављује јер је владала што је и окривљеном било познато једна велика корумпираност у редовима милиције у то време тим пре што је имао ситуацију да поводом пријављивања обијања његовог сећа и достављања спискова СУП-у евентуалних лица на које сумња нико чак није ни позван на разговор од тих лица због чега и није видео неку сврху у пријављивању тих претњи. Објаснио да је 16. маја 2000. године када се овај догађај десио такође у јутарњим сатима имао неке претње због чега је узбуђен дошао на посао и видео када је дошао у канцеларији [REDACTED] који се чак запитао како то окривљени изгледа и питао га да ли нешто није у реду са њим а окривљени му објаснио да је већ 7 дана имао учестале

претње што су мало прокоментарисали с тим да је колега [REDACTED] го коментарисао можда неком љубомором таксиста његовим успехом на послу и слично тако да не треба то да тако доживљава. Међутим, окривљени објашњава да је он попио два бенседина у току тога дана па се у међувремену чуо са пок. [REDACTED] и рекао му да дође касније јер не може одмах са њим да се види због чега је уследио договор да се виде око 16,30 часова о чему се напред изјашњавао с тим да је окривљени дошао мало раније, затекао свог зета сувласника [REDACTED] и још једног новог члана који је требало да буде примљен у њихов такси а да је у суседној канцеларији преграђене већ поменутим лесонитом или иверицом су биле његове раднице диспечерке јер је то био радио центар с тим да су врата од те канцеларије била иначе отворена. Желећи да представи своје стање страха од учесалих претњи окривљени је на главном претресу навео и то да је што се касније сетио да је на седам или осам дана пре критичног догађаја дошло до једног испаљења метка испред његове куће када је он видео да одлази један ауто а који догађај такође повезао са претњама које су биле ранијих месеци упућиване.

Појаснио је и то да му је приликом изрицања претњи од стране одређених људи пок. [REDACTED] рекао да не треба он много да се упушта у то коме треба да плаћа ракет, понављајући да се ради о озбиљним људима, озбиљној екипи која не зазире ни од чега а након тих речи су кренули његовој кући по новац.

На главном претресу окривљени још јасније суду дочарао саму слику изласка из канцеларије када је [REDACTED] говорио да нема новаца и да има свега неких око 4.000 марака и да се мане тога послала да му је [REDACTED] ада говорио "пичко силази доле идемо ради се о твојој глави а не о мојој" а које му је речи изговорио и непосредно пре изласка окривљеног из аутомобила пок. [REDACTED] дакле када су дошли до испред његове куће, када је још једнпут окривљени дрхтавим гласом упозорио пок. [REDACTED] ада нема новаца понављајући "пичко једна доноси паре размиљаш за ресто паре ти чеш да ми пушиш јебаћу ти жену а онај главоња и компанија ће ти силовати децу а ти и твој син [REDACTED] ћете бити мртви, што је све навео и код истражног судије што је већ било наведено у образложењу ове пресуде кроз одбрану окривљеног у истражном поступку. У даљем делу је окривљени догађај поновио на начин како га је представио у истражном поступку сећајући се да је ушао у собу с тим да је објаснио да је он узео новац и да

не не сећа заправо да ли је уопште пиштољ узео како је то унето у записник код истражног судије да му је све вујало у глави да је он чуо јак ударац и звук сирене и да се са аспекта главног претресда не може да се сети ни како је седео пок. [REDACTED]ни како је он дошао до кола осим што му кроз сећање провејава ударац који је чуо и звук сирене.

Пошто му је предочи исказ из истражног поступка у смислу његових навода да је узео новац и пиштољ из собе кренуо ка отвореним вратима аутомобила пок. [REDACTED] како их је оставио на месту сувозача где је он седео, а затим пришао и испалио метке у правцу [REDACTED] навео да је то исказ који презентиран од стране истражног судије и тужиоца да је можда да се тако и десило али да је истина о ономе што се он сећа то што је навео на главном претресу. Дешавало се да је он понекад када му је било прећено смрђу носио са собом пиштољ, затим се дешавало да су се појављивала нека кола испред његове фирме у касним сатима уколико је био болестан од његових диспичерки, али он није њих хтео да плаши и није на неки посебан начин реаговао на та њихова упозорења иако је осећао страх. По најмање није хтео да те девојке плаши неком својом причом јер се радило о женским диспичерима које су професионално радиле свој посао па им је из шале говорио да су вероватно то неки њихови момци, љубавници. На питање тужиоца због чега је критичног дана требало да се види са пок. [REDACTED] навео је да је разлог између осталог било и додварање око [REDACTED] коме су дали на зајам износ од 25.000 марака као што је већ навео у истражном поступку међутим да од силног странха не може да се сти да ли су уопште причали о томе или не а да је иначе како наводи са сувласником [REDACTED] разговарао у вези свих претњи које напред помиљао када је сазнао да и њему у неколико наврата прећено те да су имали некакав договор и размишљања како да разреше те претње и сужавали круг евентуалних људи који то чине али се у међувремену десило ово што је предмет овог кривичног поступка.

Он као фирма није званично подносио захтев да се постави ловац његовој фирми нити у стану како би евентуално могао да дође до сазнања ко му прети или са ког броја телефона јер је контактирао извесно лице по имениу [REDACTED] који је радио у пошти и који му је објаснио да је немогуће да се у фирми из техничких разлога постави ловац обзиром да нон стоп стижу позиви у "Пинк" такси и ради диспичерска служба а да му је у кући постављен ловац после фебруарских или мартовских претњи 2000. године што му је учињено на

његову молбу извесном лицу [REDACTED] који му је то учинио по приватној линији али да у том моменту када је прайено дакле у том временском интервалу док је био постављен ловац није констатован ниједан број са кога је неко претио. Што се тиче претњи непосредно пре самог догађаја на недељу дана пре истога, оне су углавном биле преко фирме и преко мобилног телефона те да су биле готово свакодневне у наведеном периоду.

На питање пуномоћника оштећеног окривљеније објаснио да је њему једанпут пок. [REDACTED] позајмио новац не зна тачно колико износ, уз напомену да када су се боље упознали о чему се већ изјашњавао, су почели да раде у том смислу да је [REDACTED] питао да ли има неку странку коме може да упосли новац односно позајми исти али да такође је објаснио на питање пуномоћника он није дуговао никакав новац у износу од 37.280 немачких марака покојном [REDACTED] што је објаснило пошто му је од стране пуномоћника било достављена фотокопија списка са именима и датумом и износом новца у којима је писало " [REDACTED] (окривљеног име) [REDACTED] итд. с тим да се по речима пуномоћника а што је презентирано окривљеном у првој колони налазила евиденција дужника, у другој датум и плаћање камате а у трећој укупан износ позајмљеног новца на шта је окривљени одговорио да је зnao да је пок. [REDACTED] водио евиденцију о томе коме позајмљује новац да он није упознат са детаљима како се и на који начин враћала камата нити са том његовом евиденцијом.

Такође је негирао позајмицу новца од стране пок. [REDACTED] у износу од 10.000 марака за плаћање теле комуникације и фреквенција што је била дужна његова фирма, да плати као што је негирао и да му је [REDACTED] позајмио износ од 10.000 марака на име адаптације стана. Даље је окривљени на питање браниоца објаснио да је са пок. [REDACTED] био у добним односима да су често излазили и увече са пријатељицама да никада није добио приликом тих излазака било какву претњу од [REDACTED] да појасни да ли осим карактеристичног слова "р" које није могао [REDACTED] да изговори а то је примећивао као карактеристику лица која су му претила и било још нечега што би му указивало да претње потичу од [REDACTED] је објаснило да му је било симптоматично да када су седели и када је покојни знао за некакве трансакције окривљенога те некакве његове новчане обавезе у смислу да треба да уплати неки новац и слично је увек након тих сазнања и прича у интервалу од 5 до 30 минута су њему стизале претње тако што би му се тражио новац и претило његовим животом и животом

породице. Такође никада није добијао податак коме би евентуално требало да да новац при тим претњама увек се радило о неким III лица и није се говорило коме треба да се новац преда јер он никада није ни пристао да се упушта у такав договор у смислу да је прихватио да некада новац некоме да. Најзад на претресу 2. новембра 2000. године окривљени је објаснио и то да је разговор између њега и покојног [REDACTED] у његовој фирми, а пре него што су кренули његовој кући трајао око 30-35 минута када је разговор кренуо од једног пријатељског и такав тон имао до поменутих претњи његовој деци и инсистирају да се нађе одређени новац, као што је већ објашњено па је заиста тога дана његова супруга наводи окривљени била са најмлађим дететом и средњим код своје мајке а његове таште и чекала најстарију ћерку да се врати из школе, да она живи у [REDACTED] што је било познато [REDACTED] јер су у два три наврата одлазили у том дружењу и до те улице те је могуће да је тај податак био познат пок. [REDACTED] поготову када је лице које су срели код капије Београда а које се налазило у аутомобилу "Ауди" изговорило речи из којих је произилазило његово сазнање о томе да су жена и деца окривленог код таште што је изазвало додатни страх код њега, а можда и по томе како окривљени наводи јер је аутомобил његове супруге "Југо" био препознатљив утолико што су му недостајале лајсне и по алуминијумским ћелнама.

Исто тако објаснио да су претње које су биле упућене њему телефонским путем и преко радио станица биле упућене у смислу дизања аутомобила у ваздух или канцеларије или фирме увек уз тражење одређеног новца на које давање он није пристајао па су оне кулминирале из дана у дан због чега је носио некада и панцир због чега је мењао начин доласка кући и довођење деце и слично објаснио је окр. Гаћеша.

Бранилац окривљеног је у својој завршној речи изнео став о томе да сматра да је суд правилно утврдио чињенично стање у овој кривично-правној ствари међутим не прихватајући квалификацију коју је изнео јавни тужилац у прецизираој оптужници сматрајући да се ради о томе да је његов брањеник окривљени Гаћеша Теодор кривично-правне радње које му се стављају на терет предузео у нужној одбрани како то предвиђа чл. 9. ст. 3. КЗ Југославије односно прекорачење нужне одbrane јер је било неспорно да су њему и раније пре критичног дана упућиване телефонске претње и то целој фирми не само њему, па је долазило до појаве неидентификованих аутомобила испред

његове фирме као и пуцња испред његове куће, обијање сећа
фирми, а све су то чиљенице које се могу узети у обзир
да се ради о једној претњи као психичкој природи која се
може сматрати нападом који учињен у односу на окривљеног
и самим тим и његове радње као одбијање истовременог противира-
ниог напада а што би чинило довољно елемената за примену
института нужне одбране. Даље је указао на лик покојног [REDACTED]
да то да се ради о једном ситуационом извршеном кривичном
целу коме је допринео и својим понашањем критичног дана
пок. [REDACTED] је такође од утицаја на примену предложеног
кривично-правног института нужне одбране или пак уколико
суд окривљеног не ослободи од одговорности блаже кажњавање
његовог брањеника.

Прихватајући овакву завршну реч свога браниоца
окривљени [REDACTED] изјавио да му је жао што је дошло
до овог догађаја у коме је изгубио живот пок. [REDACTED]
понављајући да је у том тренутку у његовој глави била само
помисао да заштити своју породицу. Што се тиче кривичног
цела недозвољеног држања ватреног оружја изјавио да се осећа
кривим због тога а што се пак тиче кривичног дела убиства
које му је стављено на терет осим што му је заиста жао што
се све то тако десило изјавио да се не осећа кривим јер
је бранио своју породицу.

Суд је у оквиру доказног поступка, утврђујући
материјалну истину у овој кривично-првној ствари као и провера-
вајући одбрану окривљеног на сагласн предлог странака прочитао
исказе саслушаних сведока из истражног поступка и са главног
претреса и то ошт. [REDACTED] саслушане у својству сведока,
те сведока [REDACTED]

[REDACTED] прочитao налаз и мишљење вештака
др Живомира Грујића и Наде Јанковић те њихов исказ са главног
претреса, даље исказ сведока [REDACTED] и [REDACTED]
те [REDACTED] допунски налаз и мишљење вештака (Комисије
др Нада Јанковић и Живомир Грујић) као и налаз и мишљење
Комисије вештака медицинског факултета у Београду у саставу
др Александар Јовановић, Весна Поповић и Мирјана Зебић,
исказ сведока [REDACTED] фотокопију списка коју доставио
пуномоћник оштених о стању дугова и камате лицима којима
пок. [REDACTED] новац давао на зајам, извештај из казнене евиденције
за окривљеног, фотодокументацију која се у списима налази
са скицом места догађаја, налаз и мишљења вештака балистичке
струке као и налаз вештака Светлане Башић Петровић (парафинска
рукавица), извештај о извршеном истраживању алкохола у крви

окривљеног налаз и мишљење судског вештака са обдукционим записником за пок. [REDACTED] и то вештака - Комисије Александрић - Куњадић саслушао на главном претресу председничка Комисије вештака Др Доц.Александра Јовановића па је суд на основу изведених доказа, а при томе одбијајући као ирелевантне за одлучивање у овој кривично-правној ствари и сувише џоказе предложене од стране пуномоћника оштећеног за поновним саслушањем вештака лекара који су вршили обдукцију пок. [REDACTED] на околност настанка појединих повреда и њиховом редоследу као и уз одбијање предлога за вештачењем од стране вештака балистичара на околност могуће прецизности руковање оружјем те наношење ових повреда и најзад одбијајући као сувишан и неоснован предлог за извођењем доказа новог психијатријског вештачења окривљеног од стране истог или новог психијатријског одбора, утврдио чињенично стање ближе описано у изреци ове пресуде а са следећих разлога:

Из исказа оштећене [REDACTED] саслушане у својству сведока, супруге пок. [REDACTED] која није била посредни очевидац овог догађаја произилази да је окривљеног Гаћеша Теодроа упознала на једној заједничкој свадби код пријатеља од када је њен покојни супруг почeo да се дружи са окривљеним у ком смислу је потврђена и одбрана окривљеног. Никада јој супруг произилази из њеног исказа даље није говорио да има било каквих проблема или сукоба са окривљеним већ су се породично посећивали због чега она и не може да поверије да се све ово десило тим пре што је знала да су се волели и поштовали као пријатељи. Познато јој је, објаснила је даље да је њен супруг позајмљивао новац окривљеном који му је све то уредно и враћао. Шта се десило конкретно, тог критичног дана није јој познато али је у истражном поступку испричала детаљ који се одиграо непосредно пре убиства а накнадно је објаснила да је око 16,30 часова Гаћеша позвао њеног супруга када су разговарали а о чему она заиста не зна јер је била у кухињи када је њен муж нормално реаговао после тог састанка и рекао да треба да оде да се нађе са окривљеним, неговорећи где и у вези са чим али је рекао да ће се брзо вратити када је она остала да припрема ручак, међутим, наводећи да се он више није вратио јер је био убијен.

Саслушана на главном претресу сведок је навела и то да је она од свог супруга чула и од других људи који су долазилу у њену кућу да је понекад окривљени склон да неког увреди или се мало слободније понаша, да пре свадбе од које су почели да се друже њен супруг није разговарао

са окривљеним јер је дошло до неких несугласица у оквиру "Пинк" таксија где је окривљени био неки шеф и нешто неправеднији и грубљи према њеном супругу као раднику али су се ти односи изгладили после поменуте свадбе. Објаснила да јој је супруг сада пок. [REDACTED] при пут рекао да окривљеном треба неки новац за станове да позајми и да ће од тога имати користи јер ће му овај дати 10% камате месечне али о ком се износу ради њој није познато с тим што наводи да је сигурна да је њен супруг позајмљивао новац да је водио једну сведку о позајмицама у којој је писао коме је позајмљивао и које суме а зна да је на том списку између осталих било и име окривљеног. Назначила да је њен супруг новац углавном позајмљивао познатим лицима "провереним људима" и да је некада било проблема са повраћајем новца око неких позајмица као што је познато да је једном приликом када је њен супруг дао рођацима новац, да они тај новац неким својим рођацима, да је он позвао окривљеног [REDACTED] да посредује око повраћаја тог новца јер су се задњи зајмопримци позивали да познају Теодора Гаћешу па је њен супруг имао за циљ да преко Теодора се упозна са тим дужником који је желео да види ко му је новац позајмио међутим до тог сусрета није ни дошло. Објаснила да јој је познато да је њен супруг послове позајмљивања новца радио око 3 године а да он при томе никада ни од кога није позајмљивао новац већ увек другима давао.

Изјавила да се придружује кривичном гоњењу против окривљеног с тим да ће се о имовинско-правном захтеву изјашњавати у неком другом поступку или касније.

Из исказа сведока [REDACTED] иначе запослене у својству диспечера у "Пинк" таксију власника окр. Гаћеша Теодора и [REDACTED] произилази да је она критичног дана радила од 6 изјутра до 18 часова у смени а да је око 16 часова на локал позвао њу њен газда окривљени Гаћеша да дође у канцеларију а што је она учинила и видела да ту седи и пок. [REDACTED] кога повремено виђала код Теодора. Узела је шолице за кађу из канцеларије и понела до тоалета да их опере и док је то радила видела је да су њих двојица кренула ходником и у том тренутку је чула речи које окривљени изговорио "каквих 20.000 да ли си нормалан". То је рекао неким како је она определила видним бесним шапатом а и по гласу је видела да је узбуђен. Отишли су некуда а даљи ток догађаја не зна. Са својим колегиницама које су тада радиле и то [REDACTED] и [REDACTED] рекла да се нешто по њеној оцени чудно дешава али су оно одговориле

о томе нема говора јер су они добри пријатељи.

Овакве наводе, а наиме да је критичног дана
попао окривљени Гаћеша са пок. [REDACTED] потврђује и сведок
[REDACTED] његова сестра као и [REDACTED] и
њих две потврђују као сведоци да је након што је ушао у
своју канцеларију окривљени позвао телефоном сведока [REDACTED]
[REDACTED] напред поменуту, која је отишла код њега и пошто
је оправла шољице и вратила се рекла овим сведокињама да
се нешто сумњиво дешава између [REDACTED] и пок. [REDACTED] а јер
паводно [REDACTED] прети или помиње неких 20.000 немачких марака
Гаћеша. И ове сведокиње су потврдиле да је то за њим били
нешто неалармантно јер су и окривљени и пок. [REDACTED] били
у добним односима. У међувремену су отишли али куда њима
није познато. Конкретно су се сведокиња [REDACTED]
и [REDACTED] изјасниле да нису чуле о чему су њих
двојица разговарали јер је фактички [REDACTED] због
распореда канцеларије није ни видела осим што је чула неки
разговор али о коме се није могла да определи у смислу о
чemu се разговарало.

Поменуте две сведокиње [REDACTED] и
[REDACTED] потврдиле су наводе одбране окривљеног да
су током априла месеца 2000. године испред фирме долазила
нека двојица људи у једном луксузном црвеном аутомобилу
о чему су оне упозориле окривљеног као власника и његовог
брата сувласника [REDACTED] који је све то озбиљне схватио
док се окривљени [REDACTED] јали тумачио да се то ради о неким
од удварача тих девојака. Сестра окривљеног [REDACTED] навела
је још и то у својству сведока да је окривљени дакле њени
брат причао тачније у разговору са оцем је чула да му неко
анонимно телефоном прети у смислу да треба да донесе неке
шаре и слично и да ће у супротном бити проблема али ко је
претио и конкретно какве су претње њој није било познато
навела је у истражном поступку.

Саслушане на главном претресу поменуте сведокиње
су практично поновиле своје исказе које су изнеле пред истражним
судијом с тим што да је сведокиња [REDACTED] објаснила да
она није чула претње покојног [REDACTED] упућене [REDACTED] већ
је својим колегиницама сведокињама [REDACTED] и [REDACTED] објаснила
да јој се чини да има неких проблема јер никада такав по
њој "чудан глас окривљеног није чула у смислу да је био
узвућен или слично. Објаснила је да је преко радио мреже

јер је радила као диспетчер стално имала претње и то од Нове године па надаље које су биле упућене и њима девојкама тако што су људи с друге стране упућивали ружне речи дахтали па телефон, претили да ће их дићи у ваздух мислећи на целу фирмку, да ће их све побити али никада нису говорили неки одређени разлог. Њој нису тражили новац већ су само претили. Њој је познато да су ове претње биле пријављене једној служби у Добановцима и то контролном мрнном центру али јој није познато да ли је овај центар регистровао те претње. Сведок [REDACTED] је на главном претресу такође указала на многобројне претње које су стизале њој као диспетчерки у оквиру фирме поготову после Нове године (2000/2001) такође у смислу да ће целу фирмку дићи неко у ваздух "погледајте кроз прозор чекамо вас, бацићемо вам бомбу, разнећемо цео центар" и слично.

Понављајући своје казивање из истражног поступка сведок [REDACTED] навела је и то да се сећа да је њена колегиница [REDACTED] њој рекла да је наводно [REDACTED] што је она чула док је одлазила по шољице претио окривљеном због неких 20.000 марака и да се она у то није упуштала јер је то био њихов проблем који њу није интересовао тим пре што је знала да су пријатељи. Ј она је поновила све претње које су стизала у њихову радну организацију тачније центар "Пинк", изјављујући и она да је видела неки аутомобил који се једно време паркирао испред њихове фирме да се радило о аутомобилу панчевачке регистрације али на шта се нису баш озбиљно обазирали сувласници ове фирме окривљени и сведок [REDACTED]

Што се тиче самог лица окривљеног као њеног брата објаснила да са њим живи у породици до своје десете године када је он отишао са својом породицом а за све то време као и касније када су се раздвојили, он је био такав брат кога сви по њој само могу пожелети јер није био склон неким викама нити агресиван.

Сведок [REDACTED] иначе сувласник "Пинк" таксија заједно са окривљеним је такође потврдио наводе напред поменутих сведокиња о томе да су оне њему и окривљеном скретале пажњу на појаву неког аутомобила БМВ или слично црвене боје који се често паркирао пред "Пинк" таксија, али је он кад год би хтео да направи неку врсту заседе или контроле о коме се радило тих људи није било, тако да је он сматрао да су малтене имали "ровца" у фирми што значи да су имали некога из фирме које је откуцавао његову намеру

и испита ко то долази испред фирмe. Навео је да ово претње пријављивао милицији јер овим органима није веровао, обзиром да им је обијен сеф, а извршилац тог дела није откривен дуго времена после тога, да им је често прећено у смислу и спреме 50.000 марака затим спуштана слушалица и углавном у те претње биле "спреми 50.000 марака јебаћу вам мајку" и слично.

Потврдио је и наводе окривљеног да је после обијања сефа у њиховој фирмi, на списку сумњивих лица било име пок. [REDACTED] и то због тога објаснио је на питање суда, и то због тога што је дан пре обијања и дан после обијања био у фирмi по 5 или 10 минута па им је то било сумњиво а с друге стране, обзиром да је он чудно односно карактеристично изговарао слово "Р" па је то изазвало сумњу код окривљеног па је сведоку рекао да је могуће да с његове стране долазе претње. Сам однос који је окривљени имао према пок. [REDACTED] сведок [REDACTED] наводи да њему окривљени никада није причао објашњавајући да су претње биле у последње време готово свакодневне и да је поред тражења новца прећено и његовој продоци деци и жени о чему је он са окривљеним разговрао па су покушали да преко поште открију ко их зове укључујући "ловца" да би путем листинга преко поште видели о чему се ради али у томе нису успели.

Из исказа сведока [REDACTED] комшије окривљеног произилази да је критичног дана око 17,30 часова или 18 часова док се налазио на силаску низ степенице у своју кућу у [REDACTED] чуо неколико испаљених хитаца из правца преко пута његовог комшије [REDACTED] а иза чије куће се налази кућа окр. Гаћеша Теодора, који није могао да види јер је заклоњена од куће поменутог комшије [REDACTED]. То је нормално код њега побудило пажњу, потрчао је према улици и видео путничко возило марке "Ауди", тамне боје које се кретало назад и када је дошло до пошта ограде ударило у кућу [REDACTED] тада су се десна врата дакле врата од сувозача тог возила која су била највероватније отворена закачила за ту ограду, возило је наставило даље да се креће уназад прешло београдску улицу и задњом страном ударило у бетонски стуб ограде куће његовог комшије са чијом кућом се граничи и кућа сведока. Није прилазио возилу али пошто наводи даље он су била отворена врата десна сувозача пролазећи поред возила видео је непомично тело мушкарца које је било у положају на десној страни а иначе седело на место возача. Наставио је даље кретање према правцу одакле се то возило појавило и управо испред капије Гаћеша Теодора

штекао њега који је у једној руци држао пиштољ. Не може се сети у којој руци је имао пиштољ али када је видeo ведока окривљени навео "Морао сам [REDACTED] чувај ми децу и кућу" а затим је сведоку предао пиштољ и кључеве од куће, новчаник, мобилни телефон, па га је сведок пошто је све то преузео од њега, проверивши да ли је пиштољ празан исти ставио у цеп и пребацио га до станице милиције а рекао својом супруги да позове хитну помоћ и милицију а окривљеног одвезао до станице милиције у Калуђерици. За ово време док су путовали до станице милиције нису много коментарисали догађај јер је окривљени Теодор био попутно изгубљен у шоку само говорећи да му сведок чува децу и породицу и стално помињући да је то морао да учини због паре јер колико му је причао окривљени пок.. [REDACTED] тражио новац. Није се много и даље интересовао осим што се сећа објашњава сведок да му је Теодор објашњавао да га је [REDACTED] отео да рекетира.

Посебно објашњава да окривљеног познаје десетак година да су супруге [REDACTED] Такође му је познато да му је мислећи на окривљенога а из његова приче, неколико пута уназад два или три пута неко анонимно тражио новац али да није знао ко то чини, на име неке такозване заштите у послу и уопште. Ј овај сведок је навео у истражном поступку да се сећа да је неколико месеци пре овог догађаја окривљеном Гаћеши било прећено и да је имао проблема везано за неку уплату око милион динара Служби СДК због отварања другог канала на "Пинк" таксију када му је окривљени такође причао да су му два пута претили, звали га претећи деци и породици телефоном.

Исто тако а на питање суда потврдио је поменути сведок и наводе окривљеног да се десио један случај са супругом окривљеног и то пред саму Нову годину 2000. после опет неких претњи телефоном мада сведок те претње није чуо, док су деца окривљеног била у његовој кући. Отишао је код својих комшија дакле окривљеног и његове супруге када га је она нормално препознала и када су причали о ономе што се десило и када је она рекла да је ударила главом у зид чиме је сведок потврдио и навод окривљеног да је чуо једног дана пуцању у близини његове и куће окривљеног и то тако да је пуцање заиста био из правца куће окр. Гаћеше али да се он о томе даље није интересовао.

Сведок [REDACTED] није упознат са детаљима самог кривичног дела које стављено на терет окривљеном осим

то зна да се ради о убиству да је у томе изгубио живот пок. [REDACTED] да са њима није био пријатељ осим што окривљеног познаје из периода 1993. године када је радио

Другом одељењу Градског СУП-а ОУП Вождовац па се са њим упознао јер му је иначе био ресор таксиста у опису радног честа. Сарађивао је у том смислу и са пок. [REDACTED] мада је њега мање виђао. На две или три недеље пре овог догађаја прео са на Црвеном крсту са пок. [REDACTED] који му је рекао да би требало да крену он и окривљени Гаћеша да купе неки аутомобил а да сведок у том случају као човек који ради у МУП-у прврши контролу да ли је "чист" аутомобил у смислу да није краден и слично. Међутим, нису тога дана отишли на пијацу аутомобила јер му је покојни рекао да је купио аутомобил већ а затим га је више пута наводи сведок позивао да се виде и оду на пијацу и то сва тројица, сведок покојни [REDACTED] и окривљени па су се једном приликом заиста и нашли у кађију и то пок. [REDACTED] и сведок а окривљени није могао да дође, када је сведок прокоментарисао да је аутомобил ма какав био у данашње време скупо плаћен ако је 15.000 немачких марака на шта је он одговорио "ма јебеш паре паре ће бити за неки дан не бити реализација" мада даље ништа нису коментарисали нити га је сведок питao на шта мисли.

На предлог пуномоћника у оквиру доказног поступка саслушан је и сведок [REDACTED] који није знао ниједан детаљ самог догађаја осим онога што је чуо из приче, али је пок. [REDACTED] познавао као комшију као доброг пријатеља било му је познато да ради као таксиста и да се бави давањем новца на зајам уз камату. Јошему је лично позајмљивао износ од 500 до 3.000 марака у неколико наврата па му је на дан смрти био остао дужан 2.000 марака. Критичном дана када се десио овај догађај око 16,30 часова је срео у колима пок. [REDACTED] и кроз прозор га питao где идеш када му је овај одговорио да иде до "Пинка". Лице по надимку [REDACTED] њему једсте познато јер је о том лицу чуо али га никада није упознао нити има сазнања да су то лице дакле окривљени и покојни [REDACTED] имали некакве пословен контакте. Из разговора му је познато само да је пок. [REDACTED] имао неке пословне аранжмане са лицем [REDACTED] који иначе није рођак поменутог сведока [REDACTED] у том смислу да је пок. [REDACTED] њему дао неки новац дакле том [REDACTED] а овај даље неком на камату.

Оштетијена је такође на предлог пуномоћника објаснила и фотокопију списка о дужницима њеног супруга и објаснила колоне које су се ту налзила у смислу да се

увида износ суме која се дугује као и плањање месечних камата у износу од 10% и најзад њено сазнање да је окривљени дуговао њеном мужу до овог догађаја износ од око 40.000 немачких марака с тим да нажалост није од њега узимао никакве признанице с тим да је она била често присутна када му је днивао одређене износе новца.

На питање суда да ли је некоме њен супруг пок. [REDACTED] узимао признанице на име давања новца, објаснила да јесте конкретно за лице кума [REDACTED] пошто је признаницу од 20.000 марака али да ипак углавном у односу на остале буде није узимана признаница о давању новца на позајмицу јер су то углавном све били пријатељи.

На питање суда саслушани сведоци [REDACTED] и [REDACTED] навели су да њима није било познато да је окривљеном Гаћеши пок. [REDACTED] позајмљивао новац. Најзад из исказа сведока [REDACTED] који није непосредни очевидац догађаја и који је о догађају сазнао из новина и од супруге оштећеног произилази да он покојног [REDACTED] познаје као и окривљеног пет или шест година преко такси службе јер је и сведок таксиста те да му је одатле познато да су један другом позајмљивали новац. И сведок је од пок. [REDACTED] позајмљивао новац и наводи да је задњи износ који је од њега позајмио 38.400 марака са 7% камате с тим да је он даље некада тај новац пласирао за 10% камате и на тај начин остваривао зараду. У једном тренутку му је пок. [REDACTED] наводи даље сведок тражио да врати тај новац али он то није могао да учини у том тренутку мада није било неког одређеног рока враћања али се време враћања одужило а пок. [REDACTED] знао да сведок даље даје новац на камату и остварује зараду. Никакав уговор о томе нису сачињавали у писменој форми. У једном тренутку пок. [REDACTED] га је питао да ли жели да новац који њему дугује од тог тренутка дугује окривљеном Теодору који би желео да преузме тај његов дуг што је сведок у принципу прихватио мада му није било јасно због чега. Питао је окривљеног у једном тренутку да ли то пок. [REDACTED] нема поверења у њега да ће му вратити новац, али му окривљени одговорио "има он неке своје разлоге, боље да буде овако". Никаквих претњи, међутим у том послу око позајмљивања новца није било и од стране пок. [REDACTED] и од окривљеног према сведоку. Даље је на питање бранионаца појаснио сам начин преузимања овога дуга тако што је у његовом присуству новац који је дуговао пок. [REDACTED] окривљени Гаћеша исплатио [REDACTED] и дао му новац с тим да не зна

лично колико јер није бројао и од тог момента је свидок по дужник окривљеном са каматом од 10%, а на питање које је упутио [REDACTED] због чега [REDACTED] преузима његов дуг одговорно му је да он је озбиљнији и ревноснији у испуњавању својих обавеза које испуњава и пре уговорног рока и да даље сведока то уопште не треба да занима.

Суд је у оквиру доказног поступка извео доказ исхтачењем од стране Комисије вештака др Живомир Грујић и Наде Јанковић, затим саслушао њихов усмени исказ на главном претресу а из којих је утврдио да окривљени [REDACTED] не болује ни од каквог привременог или тренутног душевног оболења, душевне поремећине нити у неком од стања душевне заосталости. Уколико се критични догађај одгирао онако како га окривљени описује он на основу тог догађаја лежи афект примарног најјачег страха љутње и беса што је довело до сламања ега и емотивне дезинтеграције – до степена јаке раздражености па му је способност да схвати значај дела за које се терети као и могућност да тада управља својим поступцима била битно смањена с тим да у основи његовог несећања за сегменте критичног догађаја се налази висок степен узбуђивања изазван примарним страхом. Обзиром на овакав налаз и мишљење садржан је у писменом отправку који су вештаци доставили суду, 20. 6. 2000. године и обзиром на део мишљења садржаног у тачки 2. да је дошло због сламања ега и емотивне дезинтеграције до степена јаке раздражености суд је у оквиру утврђивања постојања елемената убиства на мањим саслушао на главном претресу сталног судског вештака иначе члана поменуте комисије Др Живомира Грујића па му је предочена на главном претресу суштина одбране окривленог када је вештак објаснио да он суштини остаје при свом писменој датом налазу и мишљењу када је објаснио да је због анонимних претњи које су утврђене из исказа сведока и одбране окривленог дошло до страха код њега код осећања као што су не само страх већ љутња, бес и препад и то да је до афекта и раздражености дошло због ранијих претњи као и онога што се десило самог критичног дана. У време извршења кривичног дела по оцени вештака окривљени је био у стању смањене урачунљивости и то битно смањене.

Даље је на питање пуномоћника који је имао примедби на овакав налаз и мишљење вештака како објашњава да је окривљени критичног дана попио два бенседина како је рекао у својој одбрани који умирујуће делују а не изазивају

агресивност те да ли је утицало на моторику покрета који су били усредређени тачно циљани мислећи на пуцње те какви је могао да буде интензитет афекта ако је укупно време када су се окривљени и покојни видели пре један сат, вештак је објаснио:

Уколико је окривљени попио око 12 часова дна бенседина дакле на пет шест сати пре догађаја, то се није могло много манифестовати на урачунљивост јер је то најблажи облик таблетирајућих умирујућих средстава тако да се ресорбује излучује из организма не би у том смислу обзиром на ово питање он имао ново шта да дода у односу на суштину свог налаза и мишљења. То је практично по речима вештака, без утицаја и на смањене раздражљивости што се тиче саме моторике и само битно смањења урачунљивост не умањује моторику и евентуално може да убрза психо моторику. Даље је вештак објаснио да када су почеле претње је он сигуран да су у почетку код окривљеног стварао осећај непријатности у почетку афекта, затим афект депресивног расположења, када човек размишља како ће све даље да се развија и како ће моћи да разреши проблем, што је сигурно потискивало психу окривљеног, и тај афект уколико су његови разлози трајали се и даље појачавао, ниво му растао, обзиром на све околности догађаја и онога како окривљени описује да се догађај одгирао кулминирао у време извршења дела за које се терети и то је не само страх за себе већ и за породицу, за децу и у време извршења дела то је био страх, љутња бес што је стварало јаку раздраженост која је и довела до битно смањене урачунљивости онако како вештак наводи у свом писменом налазу и мишљењу.

Обзиром на даље приговора пуномоћника оштећеног суд је у оквиру доказног поступка у циљу несумњивог расветљавања ове кривично-правне ствари затражио од Комисије вештака допунско мишљење из којег произилази по налазу Комисије др Живомир Грујић и др Нада Јанковић да је окр. Гађеша Теодор и у време извршења дела био у тешком душевном стању, веома израженом афекту љутње беса и страха (примарног) у стању јаке раздражености и препasti због чега му је способност да схвати значај дела за које се терети као и могућност да управља поступцима била битно смањена. Даље су објаснили вештаци да тај најчешћи могући примарни страх, тај афективни набој је довео до дезинтеграције и сламање ега као и до веома бурног реаговања при самој инкриминацији када је дошло до испаљења целог шаржера а затим и до непонтуног сећања за сегменте критичног догађаја.

Појашњавајући допунски налаз на претресу од 19. 3. 2001. године објашњава:

Да постоје три типа убиства, прво его синтоно што одговара рационалној одлуци да се конфликт заврши и то у правом смислу одговара убиству са предумишљајем. Други тип его дистоно убиство настаје услед сламања ега под утицајем снажног афекта који сужава свест и то у правом смислу одговара убиству на мах. Трећи тип убиства је код душевног болесника мотивисан суманутости.

Окривљеног Гађешу као Комисија наводи лекар Јанковић обзиром да се ради о душевној здравој просечно интелигентној особи услед дејства примарног страха за себе и породицу односно снажног афекта који је могао да сузи свест сврстали у другу категорија која се психолошки назива его дистоно убиство, дакле непримереним личностима окривљеног а у правом смислу то одговара убиству на мах.

Обзиром да је нагон за самоодржањем врсте наводи даље вештак односно живота, најјачи људски нагон већина људи са доживљајем угрожености живота би се импулсивно бранила.

На питање тужиоца да објасни део навода и разлику између првог налаз и мишљења те допунског у којем стоји "ако се инкриминисани догађај одгирао онако како га окривљени описује онда у основи тог догађаја лежи афект (примарног најјачег страха, љутње и беса) што је довело до сламања ега и емотивне дезинтеграције до степена јаке раздражености" а у допунском налазу и данас на усменој речи се не говори до степена јаке него о јакој раздражености вештак је објаснила:

Данашњи исказ који је дала комисија испред које др Нада Јанковић даје објашњење не ослања се на нове чињенице већ је подвукла само на значење примарног страха које већ дато у основном и допунском мишљењу а које одговара препasti односно најснажнијем афекту чије је деловање тако да сужава свест тако да у том смислу и нема разлике на које указује тужилац који после оваквог објашњења рекао да има примедби на налаз вештака.

Даље на питање пуномоћника вештак је објаснио да пшри давању допунског налаз као и усмене речи је Комисија имала у виду исказе свих сведока из целокупног списка и одбрану

окривљеног да не може тачно да определи у ком моменту у следу овог догађаја је дошло до чињенице да је дошло до самог сламања ега код окривљеног јер вештаци и пису или очевидци присутни самом догађају, већ на основу реконструкције исказа и стања у списима су навели да је та претња окривљеног уследила, изазвала страх као и претња личном, породичном и биолошком интегритету.

Имајући у виду заједнички предлог оштећене пуномоћника, јавног тужиоца да с обзиром на данашњи усмени налаз као и писмене налазе и допуне Комисије вештака др Никомир Грујић и Нада Јанковић да изврши ново вештачење од стране Комисије три вештака на околност утврђивања разјашњења да ли постоји битно смањена урачуњливост у време извршења дела на страни окривљеног или раздраженост јаког степена или је пак као што наводи оштећени окривљени био потпуно урачуњлив суд је прихватио да од стране Комисије вештака још једанпут на несумњив начин разјасни ову кривично-правну ствар у смислу постојања јаке раздражености на страни окривљеног и у том смислу одредио Комисију вештака од стране Доц. др Александра Јовановића из Института за психијатрију прим.магистра Весне Поповић и магистра Мирјане Зебић уз инсистирање да као што се то и десило у Комисији буду људи са научним знањем магистра, доцента или слично, па је из писменог налаза Комисије напред цитиране, као и њиховог мишљења исцрпно садржаног у писаном отправку а децидирало објашњеног на главном претресу од 17. маја 2001. године када је испред Комисије усмену реч изнео Доц. др Александар Јовановић, председник Комисије утврђено:

На инсистирање и питање суда да објасни појам афекта у медицинском смислу у смислу медицинске психопатологије објаснио да то одговара правном термину раздражљивости. Тај афект може бити висок или јак с једне стране с друге стране може бити обичан односно благ. Обичан афект или раздражење се у српском језику може описати речима као што су обичан страх, туга, бес или радост и овај афект се назива обичан страх, туга, бес или радост и овај афект се назива обичним због јаког или високог раздражености која је патолошка како по нечелима речено јакој раздражености која је настанка тако и по начинима свог испољавања односно последица. Ови високи односно јаки афекти су од изузетног значаја за судску психопатологију због тога што сужавају

вест до битног степена. Сходно томе навео је даље истражни пострини судске психологије односно њеног дела судске патологије која се бави испољвањима психопатолошких појава стоје на становишту да су особе у високом односно јаком афекту односно такој раздрежности су битно смањене урачунљивости. При томе још један битан елемент значајан за разумевање овог случаја конкретног случаја, а који је један термин који се назива акумулација афекта конкретне околности да су код окривљеног Гађеше дошли до ескалације у дужем временском периоду става угрожености страха и беса при чemu је он та осећања доживљавао не само у односу на догађаји који њега погађају већ у односу на догађај који директно угрожава његове најближе и то биолошки. Сматра се у психопатологији поготову када је у питању страх да се исти још доживљава када је претња уперена и на чланове породице и најближих, објаснио је вештак, дакле када је биолошка егзистенцијално угрожен не само појединачно него и његова породица односно потомство у неком ширем контексту што би се могло описати буквально као страх од геноцида јер геноцид у изворном смислу значи просто речено када се описује јака раздраженост те су сви термини прихваћени у судској психопатологији као што су ужас, очајање, јарост, усхићеност. Дакле све су то јаке раздражености у конкретном случају би се могло речи да се радило о ужасном страху и јарости на страни окривљеног.

Пошто је председник Комисије навео да нема ничега што би могло бити приговор и са чим се не би сложио на налаз ранијих колега и њихових исказа тачније др Грујића и Наде Јанковић поготово њеном исказу који је колико он има сазнање и докторирала на психопатологијама убиства и профилима убиства те се по налазу и мишљењу вештака ради у конкретном случају о екстремном реаговању на екстремне околности и вероватно да би једна просечна нормална особа у таквим околностима могла да реагује као и окривљени.

У конкретном случају ради се о неуобичајенојаком степену раздражености и зато то не спада у категорију обичних афеката односно обичних раздражености.

На питање пуномоћника оштећеног вештак је објаснио да је кумулација односно нагомилавање става афекта код окривљеног кренула највероватније од када су кренуле претње, мада се не може са сигурношћу утврдити интензитет и само трајање те кумулације али по његовом мишљењу то доспело до кулминације у време извршења дела објашњавајући то да

на основу квалитета претњи, речи које су упиживане окривљеног дана и уопште у целом периоду претњи могле код нормалног просечног човека да се изазову осећања раздражености у таквој мери како је то вештак описао наведећи да је имао чак оваких и сличних случајева који су забележени у судској пракси, уџбеницима психијатрије и то бар оних који су њему били распоређени 30 и више година.

Вештак је даље објаснио да је лично свако од чланова Комисије рахзговарао са окривљеним пре него што су понаособ дали ваљан налаз и мишљење немогавши да прецизно определи који екстремни догађај односно која тачно конкретна претња утицала али имајући целокупан ток догађаја вештак сматра да је то онај догађај непосредно пре извршеног кривичног дела убиства (да је то такав момент који прелива течност у чаши) када су помињана деца, затим да објаснио на питање суда да то управо покизивање на окривљеног претња упућена му коју је он објаснио на записнику од 1. 11. 2000. године па страни барајући да то такође у налазу и мишљењу анализирано. Објаснио је и то да афекат високог интензитета или јаке раздражености може колико је њему као лекару из те области познато да траје неколико тренутака односно неколико минута а у стању овако продуженог односно кумулираног афекта може да траје и продужено његово прањење и неколико десетина минута.

Даље је објаснио да се сужење свести које се јавља у стањима јаке раздражености која може бити тренутак а може бити и мало дужи временски период компромитује а не искључује тако да се испитивано лице неких ствари може сећати а неких најасно сећати а иначе овакво стање јаке раздражености је могло да компромитује и прецизност руковање оружјем критичног дана с тим да се вештак о томе није могао изјаснити јер то уосталом није његова област. Такође је објаснио да би коришћење седатива као што је бенседин у конкретном случају могао да смањи раздраженост али у конкретном случају се то није десило јер је вероватно била потребна много много већа количина односно доза коју би требало окривљени да попије.

И најзад на питање оштећене да ли је могуће да обзиром на однос њеног покојног супруга и окривљеног који је био јако добар, обзиром на начин њиховог друговања па чак и неких пословних аранжмана, посета кућних и осталог да се деси све у току једног дана на овакав начин вештак је одговорио: После највећих љубави то се и дешава.

Када се овакав исцрпан исказ који поткрепљено писменим налазом и мишљењем председника Комисије исцрпцији узме у обзир, који у свему потврђује и налаз радије Комисије и исказе саслушаних вештака који су се изјаснили кроз свој налаз, затим допунски налаз и мишљење као и реч на главном претресу у два наврата имајући у виду да је поред тога дакле дати писмени налаз и узета усмена реч нове Комисије вештака из наставног стручног кадра те фактички извршено три или четири вештачења која указују јединствено недвосмислено на постојање јаке раздражености на страни окривљеног због чега је и јавни тужилац извршио преквалификацију кривичног дела стављеног на терет окривљеног, тада се оваквом стручном тиму вештака и њиховом налазу и мишљењу датом по правилним науке није по оцени овог суда ни у ком смислу могло приговарати а што је учинила пуномоћник оштећеног, но које приговоре суд није уважио у смислу одређивања нових вештачења од стране Института у Новом Саду или Нишу што би само водило одуговлачоњу овог кривичног поступка тим пре када се има у виду већ поменута извршена преквалификација јавног тужиоца.

Суд је у оквиру доказног поступка извео доказ читањем извештаја о криминалистично-техничком прегледу места догађаја са читањем обдукционог записника, скице места догађаја и фотодокументације која се у списима налази и на несумњин начин утврдио да се догађај управо десио на начин, време и месту како је то описано у прецизираној оптужници јавног тужиоца и како то неспори ни сам окривљени ни саслушани сведоци пре свега његов комшија [ ] а који се изјаснио о кретању аутомобила у којем се налazio пок. [ ] а што све указује да је окривљени заиста критичног дана на начин, време и месту описаним у изреци прецизиране оптужнице извршио кривично дело стављено му на терет.

Досадашња неосуђиваност окривљеног утврђена је на основу читања извештаја из казнене евиденције који се у списима извештај налази.

На основу извршеног вештачења а од стране вештака Милутина Вишњића од 24. маја 2000. године утврђено је да по налазу и мишљењу који проистиче из овог вештачења четири чауре кал. 7,65 mm обележене у Кт.извештају бр. 4, 5. и 6. и једна чаура достављена од стране патроле КО Калуђерица и осам пројектила кал. 7,65 mm обележени у Кт.извештају под бројевима 2, и 7 пројектила са ИСМ извађени из тела пок. Негро Ђубомира су испаљени из пиштола марке ЦЗ модел М-70 кал. 7,65 mm фабрички број Ц-121867 а на основу вештачења од 22. 5. 2000. године под бројем В 1540/00 је утврђено

и на основу извршеног прегледа парафинских рукацица су описанствани трагови нитрата и на левој и на десној руци под окривљеног Гаћеша Теодора као и [REDACTED] живе.

Када се овако утврђено чињенично стање на основу изведених доказа као и одбрана окривљеног стави под правну оцену тада је по налажењу овога суда на несумњив начин утврђено да су се у кривично-правним радњама окривљеног Гаћеша Теодора стекла сва битна субјективна и објективна обележја кривичног дела која су му стављена на терет и то убиство на мах из чл. 48. КЗ РС и крив. дело неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из чл. 33. ст. 1. Закона о оружју и муниције РС. Ово пре свега што из одбране окривљеног несумњиво произилази да је он поседовао напред описани пиштолј из кога је извршио опаљење и само убиство пок. [REDACTED] без дозволе надлежних органа и овлашћења за држање оружја што постојање овог кривичног дела није доводило у сумњу.

С друге стране на основу одбране окривљеног и пре свега иссрпно извршених вештачења у току доказног поступка је несумњиво утврђено да је окривљени покојног [REDACTED] лишио живота на мах дакле доведен без своје кривице у јаку раздраженост тешким вређањем од стране убијеног због чега је суд у потпуности прихватио квалификацију кривичног дела које се ставља на терет окривљеном по прецизиранији и преквалифицираној оптужници, а због чега је нашавши да не постоје околности које би искључивале кривичну одговорност окривљеног, њега огласио кривим.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције суд је имао у виду све околиноти конкретног случаја околности чл. 41. КЗЈ личност окривљеног као извршиоца кривичног дела па је ценењи да отежавајућих околности на страни окривљеног није било обзиром да се ради о човеку до сада неосуђиваном он је фактички признао преузете радње критичног дана а самим тим допринео расветљавању овог кривичног случаја, ценио као олакшавајуће околности као и чињеницу да се ради о породичном човеку оцу троје малолетне деце, да је само кривично дело учињено у једном посебном стању а што је пре свега било одлучујуће за квалификацију самог дела о чему је већ било речи па је нашао да се а имајући с друге стране у виду проистеклу последицу губитак живота једног човека, кривична санкција према окривљеном може испунити, ипак само изрицајем безусловне, дакле ефективне казне затвора а на коју суд окривљеног и осудио пошто му је претходно за кривично дело

из чл. 48. КЗ РС дакле убиства на мах утврдио казну затвора у трајању од 4 године и 4 месеца а за кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја и муниције из чл. 33. ст. 1. Закона о оружју и муницији РС казну затвора у трајању од 8 месеци да би га дакле осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 8 (осам) месеци.

При томе суд налази да овако утврђена јединствена казна затвора у односу на окривљеног је сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности окривљеног и проузроковано штетним последицама, те да ће у моћи у потпуности да испуни сврху санкције како у односу на њега у смислу ресоцијализације преваспитавања тако и на плану генералне превенције.

Окривљени је обавезан да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 19.000,00 динара на име обављеног вештачења као и приступа вештака на главном претресу те на име судског паушала у износу од 5.000,00 динара све у року од 15 дана по правоснажности пресуде у смислу прописа чл. 95. и 98. ЗКП-а имајући у виду при томе дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка као и материјалне могућности окривљеног.

Обзиром да у овој кривично правној ствари чињенице везане за утврђивање материјално-правног захтева оштећеног нису биле такве да би се по том захтеву могло одлучивати суд је оштећеног упутио на грађанску парницу у смислу прописа чл. 108. ЗКП-а ради остваривања свог имовинско правног захтева.

Са свега изложеног одлучено је као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Слободанка Недељковић

Недељковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена
је жалба у року од 15 дана од
дана пријема писменог отправка
исте Врховном суду Србије а
преко овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Зоран Савић

Зоран Савић